

MONDAY 5 JULY 2004
 REDEFINING ACTION

11.11v COMING OUT OF SHOWER AFTER LONG
 FOUND A LETTER FROM THE PRESIDENT ^{STEEP} IN
 MY MAIL BOX (THANK YOU!) AND THIS IN
 OUR LETTER BOX I AM WITH
 YOU!

PROF. Ensi

Wilt u iets naders van uw situatie weten?
 of wilt u het oplossen?

Bel **Mr. Ensi** gespecialiseerd in
 Relaties Problemen lost al uw problemen snel op :
 o.a. Onmiddellijk Terugk. v. Geliefde, Bescherming,
 Examen, geluk in zaken, succes enz...

SNEL RESULTAAT GEGARANDEERD

TEL. 0497 - 72 46 65

BEN J A M I N V E R D O N C K
 S A I Z B U R G Y L T

THURSDAY 2 JULY 2004

THIS IS ME STANDING UP EARLY TO
 PREPARE BREAKFAST FOR MY WIFE.
 I FEEL ASLEEP AGAIN WHILE READING
 THE ROMANTIC SCHOOL. ALAIN DE
 BOTTON

NO NEW S

BEN J A M I N V E R D O N C K

NOT IN SAIZBURG YLT

aan lijdt. Toen speelde dit genoegzaam spelletje zich nog af in het theater, nu moet de boodschap ook worden uitgedragen over de stad. Zoals Benjamin Verdonck terecht opmerkt, is er iets grondig fout aan een organisatie die een kunstenaar inzet als politiek schaamlapje op een festival dat grof geld inzet voor het binnenhalen van een publiekstrekker: 'David Bowie die *Rebel, rebel* zingt, maar daarnaast met een Evian-spotje ongehoorde fortuinen binnenrijft. En daarnaast *Redefining Action*, de stomme lullen die voor 1000 euro een maand lang oprecht gaan proberen de wereld te verbeteren. Dat illustreert het probleem. En dat is een stuk interessanter dan dat ik ga bepalen wat wel of niet politiek is.' Het ondermijnen van deze versimpelde verantwoordelijkheidsmoraal vraagt veel tijd en veel moeite. Dat is een project dat zich niet afspeelt in een drukbezet, volgepland podiumseizoen, ergens tussen het salonfähige colloquium en het hipjone caféfeestje. Dat is een debat dat zich weerspiegelt in productiestructuren, in een herschrijving van de hiërarchische posities binnen de organisatie en in een moeilijk bevochten discours dat zich ent op onderzoek, en zich uit in gerichte actie. Op dat ogenblik gaat

het er niet om of dat project zich op de straat of in het theater voltrekt. Het draait dan wel om de vraag of de kunstenaar zijn individueel kunstenaarschap durft laten opgaan in de rol die hij maatschappelijk op zich wil nemen. Zoals bijvoorbeeld Els Dietvorst deed tijdens haar project *De terugkeer van de Zwaluwen* in de Anneessenswijk in Brussel. De eerste twee jaar van haar vijf jaar durende residentie in de wijk besteedde ze voor een groot stuk aan sociale dienstverlening: het in orde maken van papieren van haar medewerkers, die ze op straat had geronseld. Dat is kunst die zich in haar omgeving durft te verliezen, omdat de prioriteitsvragen op zo'n moment ineens een stuk moeilijker te beantwoorden worden. Dat is een beweging die zich niet installeert in de confrontatie van de 'op te voeden burger', maar die van binnenuit tot volle kracht komt.

Zoiets vraagt meer dan een creatieve dramaturgie of een anderskleurige performer in het gezelschap. Het vraagt om een shift in perceptie. Een voortdurende kritische doorlichting van je eigen uitgangspunten. En dat is een stuk moeilijker dan een neger te maken van Achilles. ❖